

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ତୁମେମାନେ ଦୁଃଖକୁ ସହନ କରିବାରେ ବହୁତ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିଛ, ଏବେ ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବାବାଟଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୁଅ ତେବେ ସମୟ ସଫଳ ହୋଇଯିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଲଟେରୀ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କ’ଣ?

ଉତ୍ତର:- ଯଦି ୨୧ ଜନ୍ମର ଲଟେରୀ ନେବାର ଅଛି ତେବେ ମୋହନିତ୍ ହୁଅ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଟଙ୍କ ଉପରେ ପୂରା ପୂରା ସମର୍ପଣ ହୋଇଯାଅ । ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ସମ୍ମୁଖରେ ରହ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳିବାକୁ ଯାଉଛି, ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ନାହିଁ । ସୁଦାମା ସଦୃଶ ଚାଉଳ ମୁଠା ସଫଳ କରି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ରାଜତ୍ୱ ନେବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏକଥା ତ’ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ରୁହାଣୀ ସନ୍ତାନ ଅର୍ଥ ଆତ୍ମମାନେ । ରୁହାଣୀ ବାବା ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମିଳନ । ଏହି ମିଳନ ପ୍ରତି କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ହେଉଛି । ଏ ସବୁ କଥା ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ଏହା ବହୁତ ବିଚିତ୍ର କଥା । ବିଚିତ୍ର ବାବା ବିଚିତ୍ର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାସତ୍ୟରେ ଆତ୍ମା ବିଚିତ୍ର ଅଟେ, ଏଠାକୁ ଆସି ଚିତ୍ରଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରଧାରୀ ହେଉଛି । ଚିତ୍ରର ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ଫ୍ରେମ୍ ବଦାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି ନା । ଜୀବନତୁଳ୍ୟତାରେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ରହିଛି । ୮୪ ଲକ୍ଷ ଯୋନି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ତା’ ଭିତରେ ତ’ ସବୁ ଜୀବନତୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ଜୀବନତୁ ଆସି ରହିଛନ୍ତି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି କଥାରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ସମୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ଏହି ସମୟରେ ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଭୋଗୁଛ । ସେଠାରେ ତୁମର କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହୁଏ ନାହିଁ । ଦୁଃଖକୁ ସହନ କରିବାରେ ହିଁ ତୁମର ବହୁତ ସମୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ଏଠାରେ ତ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ବାବାଟଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି ଆମର ଦୁଃଖରେ ସମୟ ବହୁତ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି, ଏଥିରୁ ବାହର କର । ସୁଖରେ କେବେ ସମୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ଏହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦେଖ ଅତୀତକ ମରିଯାଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ତୋଫାନରେ କେତେ ମରିଯାଉଛନ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା ତୁମର କେତେ ମୂଲ୍ୟ ବଢ଼ାଉଛନ୍ତି । କଉଡ଼ି ତୁଲ୍ୟରୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଗାୟନ କରାଯାଏ ଏହା ତୁମର ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଅମୂଲ୍ୟ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ କଉଡ଼ି ପଛରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଅତିବେଶୀରେ ଲକ୍ଷପତି, କୋଟିପତି, ପଦ୍ମପତି ହେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ବୁଦ୍ଧି ସେହିଥିରେ ହିଁ ରହିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି - ଏ ସବୁ ଭୁଲି ଏକମାତ୍ର ବାବାଟଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ କିନ୍ତୁ ମାନୁ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଏକଥା ମାନିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ସେହିମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ପଶିବ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ପଶିଥିଲା, ନଚେତ୍ ଯେତେ ବୁଝାଅ, କେବେହେଲେ ବୁଦ୍ଧିରେ ପଶିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ଯଦିଓ ବାହାରେ ତୁମେ ଲେଖି ଦେବ ଯେ ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି ତଥାପି ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ଯେ ପରମ୍ପରା ତୁମେ କାହାକୁ ନବୁଝାଉଛ । ଆରିଛା, ଯଦି କେହି ବୁଝିଗଲେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ - ବାବାଟଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୁଅ । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । ଲଏ ସୁରମ୍ଭବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ... । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଏହି ଦୁନିଆକୁ ବଦଳାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଜାଣିଛ । ମାୟା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ ତେଣୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଦାମା ଯାହାକି ଏତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଆମେ ନିଜ ପାଇଁ ଏହି ଦୁନିଆକୁ ବଦଳାଉଛୁ । ଶ୍ରୀମତ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କର ଅଟେ । ଶିବବାବା, ଶିବବାବା କହିବା ତ ବହୁତ ସହଜ । ଆଉ କେହି ନା ଶିବବାବାଟଙ୍କୁ, ନା ବରଷା ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକ୍ରମ ଜାଣିଛନ୍ତି । ବାବା ଅର୍ଥ ହିଁ ବରଷା । ଶିବବାବା ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଆଦିକାଳି ମେଷରତ୍ନକୁ ମଧ୍ୟ ପିତା କହୁଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପିତା କହୁଛନ୍ତି, କାହାକୁ ପୁଣି ଜଗତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ବାସତ୍ୟରେ ଜଗତ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଗୁରୁ । ଏହା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି ଦାତା ପତିତ-ପାବନ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବା । ବାବା ତ ନିରାକାର, ପୁଣି କିପରି ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି? ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅଭିନୟ କରିବେ ତେବେ ଯାଇ ଜଣାପଡ଼ିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରଳୟ ହୋଇଯାଉଛି, ପୁଣି ବାବା ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଗାୟତ୍ରରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ବହୁତ ବଡ଼ ପ୍ରଳୟ ହେଉଛି, ପୁଣି ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ପତ୍ରରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭାସି ଭାସି ଆସୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏପରି ହେଉ ନାହିଁ । ଗାୟନ କରାଯାଏ ବିଶ୍ୱର ଲତିହାସ-ଭୃଗୋଳର ପ୍ରନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି, ତେଣୁ ତ ପ୍ରଳୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମ ମନରେ ଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ଏହି ସବୁ କଥା ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ । ତୁମେ ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉଛ ଯେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେଉଛି ରାବଣ । ରାମ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ଗାୟନ କରାଯାଉଛି

ନା । ଏ କଥା ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ବାବା ପୁରୁଣା ରାବଣ ଦୁନିଆକୁ ସମାପ୍ତ କରି ନୁଆ ଦୈବୀ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯିଏ, ଯେପରି ଅଟେ କେହି କିଂବଦନ୍ତି ହିଁ ମୋତେ ଜାଣୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପୁରୁଷାରଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଜାଣୁଛ । ଯିଏ ଭଲ ପୁରୁଷାରଥୀ ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କର ଭଲ ନିଶା ରହିଥାଏ । ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହୁଥିବା ପୁରୁଷାରଥୀଙ୍କର ପରକୃତ ନିଶା ଚଢ଼ିବ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରର ଜଞ୍ଜାନକୁ ବୁଝାଇବାରେ ଏତେ ନିଶା ଚଢ଼ୁନାହିଁ ଯେତେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ଚଢ଼ୁଛି । ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ହେବା । ତାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆସି ପବିତ୍ର କରାଅ । ଏପରି ତାକୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆସି ବିଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱ ଦିଅ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ କଥା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଉଛି ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର କଥା । ସେହି କଥା ତ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମମାନଙ୍କର ଶୁଣି-ଶୁଣି ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛି । ଭାରତରେ ହିଁ ଏହି କଥା ଶୁଣିବାର ପ୍ରଥମା ରହିଛି, ଆଉ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରରେ କଥା ଆଦି ହୁଏ ନାହିଁ । ଭାରତକୁ ହିଁ ପାରମ୍ପରିକ ଦେଶ ବୋଲି ମାନୁଛନ୍ତି । ଅନେକ ମନ୍ଦିର ଭାରତରେ ହିଁ ରହିଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ତ ଗୋଟିଏ ଚର୍ଚ୍ଚ ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅନେକ ମନ୍ଦିର ରହିଛି । ବାସତ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ହେବା ଦରକାର । ଜଣଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରହିବା ଦରକାର । ଏଠାରେ ତ ଅନେକ ନାମ ରହିଛି । ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏଠାକୁ ମନ୍ଦିର ଦେଖିବାକୁ ଆସନ୍ତି । ବିଚରାମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତ କିପରି ଥିଲା ଓ ହଜାର ବର୍ଷଠାରୁ ଆହୁରି ପୁରୁଣା କୌଣସି ଜିନିଷ ନ ଥାଏ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ଜିନିଷ ମିଳିଲା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମନ୍ଦିରରେ ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ଆଦି କରାଯାଇଛି ଏହାକୁ ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ହୋଇଛି, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଶିବଙ୍କର ହିଁ ପୂଜା ହୋଇଥାଏ । ତାହା ହେଲା ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ପୂଜା । ସେହିପରି ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଜଞ୍ଜାନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କୁହାଯାଏ । ପ୍ରଥମେ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ପୂଜା, ପୁଣି ବ୍ୟଭିଚାରୀ ପୂଜା ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ତ ଦେଖ ପାଣି, ମାଟିର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ଧନ ହରାଇଛ । କେତେ ଅସରନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର, ଚିତ୍ର ସବୁ ରହିଛି । ଅନେକ ଗୀତା ରହିଛି । ଏହି ସବୁ ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି-କରି ଦେଖ ତୁମେ କ'ଣ ହୋଇ ଗଲଣି । କାଲି ତୁମକୁ ଡିଂ-ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜା କରାଇଥିଲି ପୁଣି ତୁମେ କେତେ କାଟ୍‌ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛ । ଏ ସବୁ କାଲିର କଥା ନା । ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ବାସତ୍ୟରେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଉଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନର୍ବାର ଆମେ ଏହିପରି ହେଉଛୁ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ନେଉଛୁ । ବାବା ଘଡ଼ି ଘଡ଼ି ପୁରୁଷାରଥ କରାଉଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମନମନାଉବ ଶବ୍ଦ ରହିଛି । ସେଥିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କେତେକ ଶବ୍ଦ ଠିକ୍ ଅଛି । ‘ପ୍ରାୟ’ କୁହାଯାଉଛି ନା, ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ନାହିଁ ବାକି ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର ରହିଛି । ତୁମର ସମ୍ପ୍ରତିବିନ୍ଦ ଦେଖ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଆମର ହିଁ ଅବିକଳ ସମ୍ପ୍ରତିବିନ୍ଦ ତିଆରି ହେବ । ଭୂମିକମ୍ପ ଆଦି ହେଉଛି, ସେଥିରେ ପୁଣି ସବୁ ଶେଷ ହୋଇଯାଉଛି । ପୁଣି ସେଠାରେ ତୁମେ ସବୁ ନୂଆ ତିଆରି କରିବ । ସେଠାରେ ସବୁ କଳା କୌଶଳ ରହିବ ନା । ହୀରା କାଟିବାର କଳା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରହିଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୀରାକୁ କାଟୁଛନ୍ତି ପୁଣି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ହୀରା କାଟୁଥିବା ଲୋକେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବହୁତ ପ୍ରକାର ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବେ । ସେଠାକୁ ଏ ସବୁ କଳା କୌଶଳ ଯିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସେଠାରେ କେତେ ସୁଖ ରହିବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ନା । ତାହାର ନାମ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ, ଶତ ପ୍ରତିଶତ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ । ଏବେ ତ କେତେ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ହୀରା ନୀଳାର ବହୁତ ଫେସନ ରହିଛି, ଯାହା ପରମ୍ପରାରୁ ଚାଲିଆସୁଛି । ତେଣୁ ତୁମେ କେତେ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗ ତିଆରି ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଆମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଚାର୍ଚ୍ଚ ଲେଖିବା ଜରୁରୀ । ମୁଁ ଆତ୍ମା କୌଣସି ଆସୁରୀ ଅଭିନୟ କରୁନାହିଁ ତ? ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ପକ୍କା ଭାବ । ଏହି ଶରୀର ଡିଂରା କୌଣସି ବିକ୍ରମ କରି ନାହିଁ ତ? ଯଦି କରିଛ ତେବେ ରେଜିଷ୍ଟର ଖରାପ ହୋଇଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ୨୧ ଜନ୍ମର ଲଟେରୀ । ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏକ ପ୍ରତିଯୋଗିତା । ଘୋଡ଼ା ଦୌଡ଼ ହୋଇଥାଏ ନା । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ରାଜସ୍ୱ ଅର୍ଥମେଧ... ସ୍ୱର୍ଗାନ୍ତ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ଦୌଡ଼ି ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତାକୁ ସୁଇଚ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ହୋମ୍ (ଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆ) କୁହାଯାଏ । ଏହି ଅକ୍ଷର ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣୁଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଖୁବ୍ ମୋହନତ କର । ଏହି ରାଜତ୍ୱ ତୁମକୁ ମିଳୁଛି, ଏହା କ'ଣ କମ୍ କଥା । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ମୁଁ ଏତେ ଜନ୍ମ ନେଇଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମର ୮୪ ଜନ୍ମ ପୂରା ହେଲା । ଏବେ ପୁଣି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ । ନୂଆ ମହଲରେ ନିଶ୍ଚିତ ପିଲାମାନେ ହିଁ ବସିବେ । ପୁରୁଣାରେ ତ ବସିବେ ନାହିଁ । ଏପରି ତ ନୁହେଁ କି ନିଜେ ପୁରୁଣାରେ ବସି ପୁଣି ନୂଆରେ ଭଟ୍ଟାଟିଆଙ୍କୁ ବସାଇବେ । ତୁମେ ଯେତେ ମୋହନତ କରିବ, ନୂଆ ଦୁନିଆର ସେତେ ମାଲିକ ହେବ । ନୂଆ ଘର ତିଆରି ହେଲେ ମନ ହୁଏ ପୁରୁଣାକୁ ଛାଡ଼ି ନୂଆ ଘରେ ଯାଇ ବସିବୁ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂଆ ଘର ସେତେବେଳେ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଘର ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଉଛି । ସେଠାରେ ଭତ୍ତା ଦେବାର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଯେପରି ସେମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଜମି କିଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମହଲ ନେଉଛ । ତେଣୁ ଯେତେ-ଯେତେ ଜଞ୍ଜାନ ଏବଂ ଯୋଗରେ ରହିବ ସେତେ ପବିତ୍ର ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ରାଜଯୋଗ, କେତେ ବଡ଼ ରାଜତ୍ୱ ମିଳୁଛି । ବାକି ଏହି ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଦିରେ ଜମି ଖୋଜୁଛନ୍ତି ସେସବୁ ବ୍ୟର୍ଥ । ସୁଖ ଦେଉଥିବା ଏହିସବୁ ଜିନିଷ ପୁଣି ବିନାଶ କରିବ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଦେବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ସେନା ଆଦି ସବୁ କମ୍ ହୋଇଯିବେ । ବୋମା ଡିଂରା ହିଁ ଫଟାଫଟ କାମ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ନିର୍ମିତ, ନିରଦ୍ବିଷ୍ଟ ସମୟରେ ଅଗାଧ ବିନାଶ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ସିପାହୀ ଆଦି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମରିଯାଆନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଫରିସତା ହେଉଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମ ପାଇଁ ବିନାଶ ହେଉଛି । ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ରହିଛି, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଖଲାସ ହୋଇଯାଉଛି । ଯିଏ ଯେପରି କରମ୍ କରନ୍ତି

ସେହିପରି ଭୋଗିବାକୁ ପଡେ ନା । ମନେକର ସନ୍ଦନ୍ଧାସୀମାନେ ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଜନମ ତ ଗୃହସ୍ଥିତ୍କ ପାଖରେ ନେବେ ନା । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନମ ତ ତୁମକୁ ନୁଆ ଦୁନିଆରେ ମିଳିବ, ପୁଣି ମଧୁସ୍ତ ସଂସ୍କାର ଅନୁସାରେ ଯାଇ ସେହିପରି ହେବ । ତୁମେ ଏବେ ସଂସ୍କାର ନେଇଯାଉଛ ନୁଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ । ଜନମ ମଧୁସ୍ତ ନିଶ୍ଚୟ ଭାରତରେ ହିଁ ନେବ । ଯିଏ ବହୁତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିନ୍ତାଧାରାର ହୋଇଥିବେ ତାତ୍କାଳ ପାଖରେ ଜନମ ନେବ କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ସେହିପରି କରମ କରୁଛ । ଯେପରି ସଂସ୍କାର, ସେହି ଅନୁସାରେ ଜନମ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ କୁଳରେ ଯାଇ ଜନମ ନେବ । ତୁମ ସଦ୍‌ଗୁଣ କରମ ଆଉ କେହି କରୁନଥିବେ । ଯେପରି ପାଠପଢ଼ା, ଯେପରି ସେବା, ସେହିପରି ଜନମ ମିଳିବ । ବହୁତତ୍କାଳ ତ ମରିବାକୁ ପଡିବ । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵାଗତ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ବାବା ତ ସାକ୍ଷାତକାର କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜର ଉଦାହରଣ ମଧୁସ୍ତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଦେଖିଲେ ୨୧ ଜନମ ପାଇଁ ରାଜତ୍ଵ ମିଳୁଛି, ତା'ଆଗରେ ଏହି ୧୦-୨୦ ଲକ୍ଷ କ'ଣ! ଅଲଫ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମମାବାବାତ୍କୁ ରାଜତ୍ଵ ମିଳିଲା, ଭାଗିଦାରତ୍କୁ କଉଡି ତୁଲ୍‌ସ୍ତ ଧନ ମିଳିଲା । ଭାଗିଦାରତ୍କୁ କହିଦେଲେ ଯାହା ଚାହୁଁଛ ତାହା ନେଇଯାଅ । କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେଲା ନାହିଁ । ପିଲାମାନତ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ ବୁଝାଯାଉଛି - ବାବାତ୍କାଠାରୁ ତୁମେ କ'ଣ ନେଉଛ? ସ୍ଵାଂଶ୍ରମ ସମ୍ପଦତି । ଯେତେ ସମ୍ପଦ ସେଣ୍ଟର ଖୋଲିଗଲା । ବହୁତତ୍କର କଲ୍ୟାଣ କର । ତୁମର ୨୧ ଜନମ ପାଇଁ ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ଏଠାରେ ତ ଲକ୍ଷପତି, କୋଟିପତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭିକାରି ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ନିକଟକୁ ମଧୁସ୍ତ ବହୁତ ଆସିବେ । ପରଦର୍ଶନୀକୁ କେତେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏପରି ଭାବନାହିଁ ଯେ ପରଜା ହେଉ ନାହିଁନତି । ପରଜା ବହୁତ ହେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ଭଲ-ଭଲ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଫୁରସତ ନାହିଁ । ତେବେ ଅଳ୍ପ ଶୁଣିଲେ ମଧୁସ୍ତ ପରଜାରେ ଆସିଯିବେ । ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନର ବିନାଶ କେବେ ହେଉ ନାହିଁ । ବାବାତ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା କ'ଣ କମ୍ କଥା କି! କାହା କାହାର ଲୋମ ଟାଙ୍ଗୁରି ଉଠିବ । ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାର ଥିଲେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାରେ ଲାଗି ପଡିବେ । ବାବା କାହାଠାରୁ ଧନ ଆଦି ନେବେ ନାହିଁ । ପିଲାମାନତ୍କର ବୁନ୍ଦା-ବୁନ୍ଦାରୁ ପୋଖରୀ ହେଉଛି । କେହି-କେହି ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କା ମଧୁସ୍ତ ପଠାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଗୋଟିଏ ଇଟା ଲଗାଇଦିଅ । ସୁଦାମାର ମୁଠାଏ ଚାଉଳର ଗାୟନ ରହିଛି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତୁମର ହୀରା-ନୀଳା ଅଟେ । ହୀରାତୁଲ୍‌ସ୍ତ ଜନମ ସମସ୍ତତ୍କର ହେଉଛି । ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କରୁଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ଆଖି ଦ୍ଵାରା ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ, ଏହା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ଏବେ ତୁମେ ଅମରପୁରୀର ମାଲିକ ହେଉଛ । ତେଣୁ ମୋହନିତ୍ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ କହିଆସିଛ ଯେ, ବାବା ଆପଣ ଆସିଲେ ଆମେ ସମର୍ପଣ ହେବୁ, ତେବେ ଏହି ସୌଦା ତ ଭଲ ନା । ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ ଜାଣିଛନ୍ତି କି ସୌଦାଗର, ରତନାକର, ଜାଦୁକର ନାମ କାହିଁକି ରହିଛି । ସେ ରତନାକର ଅଟନ୍ତି ନା, ତାତ୍କାଳ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତନ ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ଅମୂଲ୍ୟ ରତନ ଅଟେ । ଏହା ଉପରେ ରୂପ-ବସନ୍ତର କଥା ରହିଛି ନା । ତୁମେ ରୂପ (ଯୋଗୀ), ବସନ୍ତ (ଜ୍ଞାନୀ) ଉଭୟ ଅଟ । ଆରହ୍ମା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନତ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାତ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନତ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିକରମ କରିବାର ନାହିଁ । ଏପରି କୌଣସି ଆସୁରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେଉ ଯାହାଦ୍ଵାରା ତୁମର ରେଜିଷ୍ଟର ଅର୍ଥାତ୍ ଚରିତ୍ର ଖରାପ ହେବ ।

(୨) ଏକମାତ୍ର ବାବାତ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ନିଶାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ହେବାର ମୂଳ ପୁରୁଷାର୍ଥ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ, ବିନାଶୀ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଅମୂଲ୍ୟ ସମୟକୁ ବରବାଦ ନ କରି ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଜୀବନକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରବାଦ:-

ନିଜକୁ ବିଶ୍ଵ ସେବା ପାଇଁ ଅର୍ପଣ କରି ମାୟାକୁ ଦାସୀ କରୁଥିବା ସହଜ ସମ୍ପଦନ ଭବ ।

ଏବେ ନିଜର ସମୟ, ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡିକ, ଜ୍ଞାନ, ଗୁଣ ଏବଂ ଶକ୍ତିକୁ ବିଶ୍ଵ ସେବା ଅର୍ଥେ ସମର୍ପିତ କର । ମନ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି, ତା'କୁ ଟେକ୍ କର ଯେ ଏହା ବିଶ୍ଵ ସେବା ପ୍ରତି ଅଟେ ତ? ଏହିଭଳି ସେବା ପ୍ରତି ଅର୍ପଣମୟ ହେବା ଦ୍ଵାରା ନିଜେ ମଧୁସ୍ତ ସହଜରେ ସମ୍ପଦନ ହୋଇଯିବ । ସେବାର ଲାଗନ ଦ୍ଵାରା ଛୋଟ ବା ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ଗୁଡିକ ମଧୁସ୍ତ ସ୍ଵତଃ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ଯାହା ଫଳରେ ମାୟା ଦ୍ଵାରା ଭୟଭୀତ ହେବ ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ବିଜୟୀ ହେବାର ଖୁସିରେ ନାଟିବାକୁ ଲାଗିବ । ମାୟାକୁ ନିଜର ଦାସୀ ଅନୁଭବ କରିବ । ନିଜେ ଯଦି ସେବାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବ ତେବେ ମାୟା ମଧୁସ୍ତ ଆପେ ଆପେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଅନ୍ତରମୁଖତା ଦ୍ଵାରା ନିଜର ମୁଖକୁ ଯଦି ବନ୍ଦ କରିଦେବ ତେବେ କ୍ରୋଧ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ତକ୍ତ ଇଶ୍ଵାର:- ଅଗରୀରୀ ଅଥବା ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତିର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଜାଅ ।

ଯେପରି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସ୍ଫୀର୍ ଅନ୍ ବା ଅଫ୍ କରିହୁଏ ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଶରୀରର ଆଧାର ନିଅ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଶରୀରଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଅଶରୀରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ । ଏବେ ଏବେ ଶରୀରକୁ ଆସ ଏବଂ ଏବେ ଏବେ ଅଶରୀରୀ ହୋଇଯାଅ । ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି ତେବେ ଶରୀର ରୂପକ ବସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କର, ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ତେବେ ଶରୀରଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଅ । ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହାକୁ ହିଁ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା କୁହାଯାଏ ।